

yêu nhau và khuôn mặt không lộ vẻ sầu bi như các trẻ mồ côi khác. Thương và nhớ các em quá!

Tướng Minh Là Vua

Ở Huế, tôi nghe ông chủ quán kể là có một bọn Tây vào trong quán ăn. Rồi một đứa bỏ ra trước, sau đó vài đứa bỏ ra theo. Ông chủ quán cứ nghĩ là bọn chúng là bạn đi chung nên khi tới hỏi thì mới vỡ lẽ là đây là bọn Tây ăn chạy! Một lần khác, sau khi không chịu trả tiền thì ông chủ quán gọi công an đến xử. Anh Tây này nói là có giấy tờ chứng minh là anh bị móc túi và không có tiền để trả. Công an không dám dẫn hắn về bót vì sợ thưa kiện sau này. Anh Tây này không những không trả tiền khách sạn, tiền ăn, mà anh còn xin bà chủ khách sạn 200 ngàn (khoảng \$15) tiền đi đường ra Hà Nội để về nước. Ôi buồn thay!

Tại những nơi dành cho du khách cũng không thiếu những cảnh đời trái ngược khiến tôi phải đau lòng. Trong một quán ăn gần khách sạn khác, một người da trắng ngồi chễm chệ trên ghế, phía sau một người đàn ông đang đấm bóp lưng cho ông khách Tây này, và phía trước một cô gái đang xoa nắn bắp chân cho hắn. Tôi thật ghét những hình ảnh này mà tôi hằng gặp tại các quán ăn gần khách sạn. Đây là những du khách từ Úc Châu, Á Châu và Âu Châu! Những ông bà khách Tây ba lô này đâu có giàu hơn ai. Nhưng tội nghiệp thay... những quán ăn này, những người dân Việt phải sống bám vào họ và ngược lại. Có những người Tây không có bằng cấp, nhưng lại được trọng dụng tại các trường ngoại ngữ, chỉ vì họ nói được tiếng Anh, tiếng Pháp. Chắc gì những ông bà Tây này biết văn phạm.

Ngày rời xứ Huế thân thương, lòng tôi buồn

vời vợi. Trong tôi như văng vẳng lời ca buồn của một bài hát quen thuộc của nhạc sĩ Lê Tín Hương:

*"Con đường tôi về, còn lá me xanh
Còn dòng sông nhỏ êm êm uốn quanh
Còn em thơ nhìn, ánh mắt lạc loài
Mảnh áo rách vai cột đũa với da
Sáng trong bầu trời, màu da sạm tối..."*

...
*Khi tôi về...
Nhìn tuổi thơ nghèo nàn
Nuôi đời trong đối gian...*

... *Mẹ quê nghèo nàn, mong manh áo vá
Vá được áo đời, hồn rách tả tơi..."*

Ôi Huế ơi! Quê mạ nghèo nàn, bao giờ mới hết lầm than?

Hoài Ngọc

Ngày 10 tháng 2 năm 2000

Thơ

Nhớ Cố Hương

Huyền Không

*Mưa gió chiều nay thấy nhớ nhung
Trời ơi, sao lạnh thấm vô cùng
Chuông xưa ngân lại trong chùa mới
Người Việt muôn đời vẫn thủy chung*

*Thấm thoát bao ngày nhớ cố hương
Ruộng đồng sông núi nặng tư vương
Thời gian đếm mãi từng giây phút
Đất nước vời xa mấy dặm trường*

*Xứ lạ quê người mây trắng bay
Cố hương nhớ mãi suốt đêm ngày
Tên đường phố cũ còn nguyên đó
Tình cảm muôn đời không đổi thay*

*Đất mới trăng rằm cũng sáng trong
Nhìn lên Bửu Điện gọi đau lòng
Quê nhà khuất bóng từ khi ấy
Chín tháng qua rồi có nhớ không?*